

være naturligt, at de bliver sammenført i det land, hvor de er statsborgere.

Det samme gælder hele diskussionen om modersmålsundervisningen i skolerne, som jo også har en stor del at gøre med den kulturelle diskussion, vi til stadighed har her i Folketinget. Altså hvis man vil værne om dansk kultur, må man jo også værne om det lille sprogområde, vi lever i i Danmark, og dér er det altså væsentligt, at førstesproget, det eneste sprog, det vigtigste sprog, vi har i danske skoler, må og skal være dansk, og derfor skal modersmålsundervisningen afskaffes. Det vil de to regeringspartier slet ikke være med til.

Men alle de her ting oplever vi i Det Konservative Folkeparti som en udfordring. Der er problemer, men der er nu altså også en masse positive ting ved det, som beriger vores samfund og kan være med til at kvalitetsløfte vores arbejdsstyrke, og i det hele taget er der ikke noget samfund, som har kunnet leve af at være lukket af over for andre.

Det skaber en dynamik og noget inspiration i vores samfund, at vi ikke lukker os helt af, og derfor prøver vi at se det som udfordringer og prøver på at komme med nogle løsningsforslag. Men dér er problemet jo generelt, at den regering, vi har nu, er en meget konservativ regering, forstået på den måde, at den ikke rigtig vil være med til at løse op med nogle nye tiltag, at den har den holdning, at det skal nok gå alt sammen.

Det skal det jo nok, ja, det skal nok gå, at man får integreret de fremmedsprogede, for det skal gå, men man får ikke løst problemerne, på trods af at der bliver råbt vagt i gevær fra de borgmestre, som har problemerne inde på livet, og på trods af at alle de forældre, som har børn i skoler, og som bor i områder, hvor der er et flertal af fremmedsprogede, oplever, at der er store problemer.

Selvfulgelig skal man passe på, at man ikke generaliserer. Der er jo en masse rigtig gode eksempler på, at det lykkes, men man skal altså tage fat, og et af de områder, hvor man kan tage fat, er på den kulturelle diskussion, og det er jo også derfor, vi tager den her på det kulturelle område.

Hvis man kigger på hele vores historie, hele den måde, vi præsenterer vores identitet på, så viser museerne jo alt om, hvilken udvikling vi har været igennem som danskere. Og vores malerier lige fra guldaldermalerne over Krøyer

og til Carstensen viser jo den udvikling, vi har oplevet i danskheden; teatrene, instruktørerne helt tilbage fra det tidlige 1800-tal og op til vores moderne instruktører, Langdal, Rostrup osv., viser jo, hvad danskheden også rummer; filmen helt tilbage fra Ole Olsens tidlige Nordisk Film-dage og op til vores berømte instruktører i dag, August, Børnedal, Vinterberg og alle de her mennesker viser jo, at det også stadig væk kan lade sig gøre at være dansker i Danmark.

Og vi kan tage en masse andre ting, og derfor deler vi altså ikke skrækscenarierne, men vi tror på, at det er nødvendigt, at man tager diskussionen. Danmark er et kristent land, Danmark er et demokratisk land, Danmark er et pluralistisk land, hvor man selvfølgelig skal tage hensyn til hinanden, men vi skal altså også værne om den danskhed, som vi har et ansvar for, for hvis vi ikke værner om den nu og tager diskussionen nu, så forsvinder den lige så stille og roligt, og så står vi altså med et kæmpeproblem.

Det ansvar skal den generation, der er nu, og det Folketing, som residerer i dag, påtage sig, og hvis man ikke tager det ansvar og tager nogle konsekvenser af det, så står vi med nogle frygtelig alvorlige problemer – ikke om 5 år, som Dansk Folkeparti måske forestiller sig, men måske om 25-30 år, og så har vi et problem med Danmark og vores kulturelle identitet.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det var hr. Brian Mikkelsens bemærkninger om den konservative regering, der sidder for øjeblikket, og som ikke rigtig vil gøre noget for at løse problemerne – den konservative regering; sådan blev den omtalt.

Selv om det måske ligger lidt på kanten af det, vi egentlig skal diskutere, nemlig islamisering, vil jeg godt komme med en kommentar, når hr. Brian Mikkelsen selv bevæger sig ind på det område:

Integrationsloven er jo netop det første egentlige forsøg på at lave en lovgivning, der stiller krav til indvandrere og giver dem pligt til at være integrationsvillige i vores samfund.

Det var et spadestik, for nu at bruge den konservative leders mantra for øjeblikket, et dybt spadestik, for at sikre et bedre samkvem, samliv, kulturelt møde, mellem de fremmede og os, og det stemte De Konservative jo ikke for.